

I. Az elsőfokú bíróság eljárása során elmulasztotta a felek előzetes tájékoztatását a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási indítványozása elmulasztásának következményeiről, azonban ez a jelen esetben mégsem tekinthető lényeges eljárási szabálysértésnek, mivel nem az előadott tények bizonyíthatatlansága, avagy a bizonyítás indítványozásának elmulasztása miatt utasította el a keresetet, hanem anyagi jogi alaptalanság folytán.

II. Az üzletrész átruházás folytán bekövetkezett tagváltozás a társasággal szemben azonnal hatályos, ezért az üzletrész új tulajdonosa a tagsági jogviszonyból eredő jogosultságait – mint például a taggyűlésen való részvétel, a szavazás, a napirendre vonatkozó javaslattétel - a cégjegyzékbe való bejegyzéstől függetlenül gyakorolhatja.

Az említettekből következően a taggyűlésen hozott határozatok felülvizsgálata iránti keresetindítási jog sem illette meg az üzletrészét átruházó tagot.

III. Nem volt kizárt a tag a tagi kölcsön „átsorolásáról” döntő szavazásból, mivel irányában a társaság kötelezettségét nem a taggyűlési határozat, hanem – a társaság korabeli ügyvezetője által is aláírt – iratoknál elfekvő kölcsönszerződés keletkeztette.

IV. Nem ütközik jogszabályba, hogy könyvvizsgálatra irányuló tagi indítvány taggyűlési elfogadása esetén a taggyűlés a költségek előlegezésére az indítványozót kötelezze.

Alkalmazott jogszabályok: Pp. 3. § (3) bek., 141.§.(6) bek., 235.§.(1) bek., Gt.II. 153. § (2) bek., Gt.II. 138. § (1)-(3) bekezdései, Gt.II. 47. § (1) bek., Pp. 48. §, Gt.II. 18. § (5) bek., Gt.II. 51. § (4) bek..

Győri Ítéltábla Gf.IV.20.294/2006/4.szám

A felperesek keresetükben az alperes 2006. január 6. napján megtartott taggyűlésén meghozott valamennyi határozat felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérték.

Előadták, hogy a 10.000.000,-Ft jegyzett tőkájú alperes törzstőkéjéből 2005. november 30. napjáig az I.r. felperes 4.000.000,-Ft, dr. M.K 4.400.000,-Ft és házastársa M.Z. 1.600.000,-Ft törzsbetéttel részesült, a tagok szavazati jogának mértéke az alperes vagyonából való részesedéshez igazodott. Az alperes ügyvezetője dr. M.K. volt.

2005. november 30. napján az I.r. felperes – csere jogcímén – üzletrészét a II.r. felperesre ruházta át, a szerződésben részes felek kikötötték, hogy az átruházott üzletrészhez kapcsolódó jogok és kötelezettségek a szerződés megkötésének napján szállnak át. Az üzletrész átruházást a cserélő felek a 2005. december 12. napján kelt és az alpereshez 2005. december 14-én megérkezett okiratban jelentették be az ügyvezetőnek.

A 2005. december 12. napján kelt meghívóval az alperes ügyvezetője 2005. december 30. napjára taggyűlést hívott össze, a meghívóban szerepeltek az I.r. felperes által javasolt napirendi pontok is: dr. M.K. ügyvezető visszahívása; a II.r. felperes ügyvezetővé választása; könyvvizsgálat elrendelése az alperes beszámolóiban, illetve ügyvezetésében előforduló gazdasági eseményekre; határozathozatal az ügyvezetővel szembeni kártérítési per megindításáról. A taggyűlést a tagok végül 2006. január 6. napjára halasztották el egyező akarattal, ezen a taggyűlésen jelen volt a II.r. felperes, valamint M.K. és M.Z. is.

Keresetükben a felperesek valamennyi, a taggyűlésen meghozott határozatot törvénysértőnek tartották azért, mert az ügyvezető arra csak a II.r. felperest hívta meg, az I.r. felperest nem, mely az 1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) 28. §-ába, 30. § (2) bekezdésébe, illetve az 1997. évi CXLIV. törvény (Gt.II.) 153. § (2) bekezdésébe ütközik álláspontjuk szerint, ugyanis a II.r. felperes tagsága a cégjegyzékbe nem került bejegyzésre ezen időpontig.

Kifogásolták a taggyűlésen meghozott egyes határozatokat más okból is:

- Azt a – számozás nélküli – határozatot, amellyel a taggyűlés levette a napirendről az ügyvezető visszahívására vonatkozó határozathozatalt arra figyelemmel, hogy dr. M.K. ügyvezető a tisztségéről a taggyűlésen lemondott. Álláspontjuk szerint ez a határozat a Gt.II. 18. § (5) bekezdésébe ütközik, mert arról az ügyvezető tag is szavazott, míg az ügyvezető lemondása taggyűlési elfogadás nélkül nem hatályosulhatott.

- A M. Z.-nát ügyvezetővé választó és díjazását megállapító 1/2006. (I.6.) taggyűlési határozatot azért tartották törvénysértőnek, mert a határozat az ügyvezetői jogviszony kezdetét, illetve tartalmát nem határozta meg, míg a díjazás megállapítására vonatkozó határozatrészről dr. M.K. tag a Gt.II. 18. § (5) bekezdése és a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján nem szavazhatott volna.

- A taggyűlés a 3/2006. (I. 6.) határozattal arról döntött, hogy dr. M.K. tag 15.000.000,-Ft-os tagi kölcsönét a cég mérlegében a tőketartalékból a hátrasorolt kötelezettségek közé helyezi, melynek felülvizsgálatát a felperesek azon indokkal érték, hogy a határozat valójában a kölcsönné minősítés elhatározását jelenti, amelyről M.K. és M.Z. tag a Gt.II. 18. § (5) bekezdése alapján nem szavazhatott volna.

- A 4/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat, mely az I.r. felperes indítványára úgy döntött a könyvvizsgálat elrendeléséről, hogy a II.r. felperest kötelezte a költségek előlegezésére, álláspontjuk szerint ez utóbbi részében a Gt.II. 51. § (4) bekezdésébe ütközik.

- A taggyűlés – szintén külön számozás nélküli határozatával – levette a napirendi pontok közül a dr. M.K. ügyvezetővel szembeni kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó határozathozatalt, ezt a felperesek azért tartották jogsértőnek, mert a határozathoz M.K. tag is hozzájárult, s ez a Gt.II. 18. § (5) bekezdésébe ütközik. A felperesek bejelentették egyben, hogy a volt ügyvezetővel szemben a kártérítési keresetet a Gt.II. 51. § (5) bekezdés alapján a bíróságon előterjesztették.

Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását és felperesek perköltségben marasztalását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint az I.r. felperesnek nincs „perbeli jogképessége”, mivel a tagváltást az ügyvezetőnek 2005. december 12. napján bejelentette, ettől kezdve az átruházott üzletrésszel kapcsolatos jogokat csak a II.r. felperes gyakorolhatta. Rámutatott arra is, hogy az eredetileg 2005. december 30. napjára tűzött taggyűlésre a 2005. december 12. napján kelt meghívóval az I.r. felperest, majd – az üzletrész átruházás bejelentését követően – a 2005. december 14. napján kelt meghívóval a II.r. felperest is meghívta, ezért a felperesek a taggyűlés összehívásának szabályszerűtlenségére kellő ok nélkül hivatkoznak.

Az egyes támadott határozatokkal kapcsolatban előadta, hogy

- dr. M.K. ügyvezető a 2006. január 6. napján megtartott taggyűlésen ügyvezetői tisztségéről lemondott, tisztsége a Gt.II. 30. § (1) bekezdés d.) pontja és (2) bekezdése alapján az új ügyvezető választásával megszűnt, ezért okafogyottá vált a visszahívására vonatkozó határozathozatal;
- a taggyűlésen ügyvezetővé választott M.Z. a 2006. január 6. napján kelt okiratban az ügyvezetői tisztséget elfogadta, így jogviszonyának kezdő időpontja ez a nap. Rámutatott, hogy az ügyvezető tag ügyvezetővé választásáról és díjazása megállapításáról maga is szavazhat, ezért nem kizárt házastársa szavazata sem a Gt.II. 18. § (5) bekezdése alapján;
- a 3/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat csak a mérleg formájáról hozott döntést, viszont nem a tagi kölcsön visszafizetési kötelezettségről, ezért a Gt.II. 18. § (5) bekezdése alkalmazása nem merül fel;
- a 4/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat elrendelte a kisebbségi indítványra a könyvvizsgálat lefolytatását, viszont a Gt.II. 51. § (4) bekezdése csak a határozathozatal mellőzése, avagy az indítvány elvetése esetére rendelkezik úgy, hogy a költségeket a társaság előlegezi, ezért azon társasági határozat, mellyel a II.r. felperest kötelezték a költségek előlegezésére nem ütközik jogszabályba;
- ügyrendi kérdésnek minősül a napirendi pont tárgyalásról való levétele, ezért a kártérítési igény érvényesítéséről szóló határozathozatal mellőzésénél nem kell alkalmazni a Gt.II. 18. § (5) bekezdését. Utalt arra is az alperes, hogy a per megindult a volt ügyvezetővel szemben a Gt.II. 51. § (5) bekezdése alapján, így a hozott határozat nem is vizsgálható felül.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felpereseket egyetemlegesen az alperes perköltsége megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában megállapította, hogy ugyan a Ctv. 30. § (2) bekezdése szerint a tagváltás a cégjegyzékbe való bejegyzéssel, de a változás időpontjára visszahatóan válik hatályossá, azonban az üzletrész átruházási szerződés az abban részes feleket az abban meghatározott időponttól köti, míg a társaság felé az átruházás a Gt.II. 138. § (3) bekezdése szerinti bejelentésétől hatályos. A felperesek üzletrész átruházási szerződését az új tag 2005. december 12-én jelentette be az ügyvezetőnek, melytől fogva a II.r. felperes a társaság tagja. Mindezekből az elsőfokú bíróság azt a jogkövetkeztetést vonta le, hogy az I.r. felperes a támadott határozatokat meghozó taggyűlés, illetve a keresetlevél benyújtása időpontjában már

nem volt a társaság tagja, ezért a Gt.II. 47. § (1) bekezdése alapján nem volt jogosult a kereset benyújtására, azaz: „perbeli jogképességgel (Pp. 48. §)” nem rendelkezett, melynek folytán az I.r. felperes keresetét el kellett utasítani. Ezen okfejtés alapján az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy az alperes ügyvezetője helytállóan járt el akkor, amikor a taggyűlésre a tagnak tekinthető II.r. felperest hívta meg.

Az elsőfokú bíróság nem találta jogsértőnek dr. M.K. ügyvezető visszahívására vonatkozó napirendi pont határozathozatalról való levételét, mivel az ügyvezető tisztsége lemondása folytán (Gt.II. 30. § (1) bekezdés d.) pont, (2) bek.) megszűnt, mellyel visszahívása oka fogyottá vált. Rámutatott, hogy az egyoldalú lemondó nyilatkozatról a taggyűlésen nem kellett határozni, az ügyvezető tisztsége az újabb ügyvezető megválasztásával megszűnt.

Az elsőfokú bíróság a kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó határozathozatal mellőzéséről azt állapította meg, hogy ahhoz a Gt.II. 51. § (5) bekezdése további jogkövetkezményt fűz, mely jogával a II.r. felperes élt is és kártérítési keresetet terjesztett elő, melynek tárgyalása az elsőfokú bíróságon folyamatban van.

Az elsőfokú bíróság a Gt.II. 18. § (5) bekezdése alapján nem tartotta kizártnak dr. M.K. házastárs szavazatát M.Z. ügyvezetővé választásánál, díjazása megállapításánál, mivel a Gt.II. a személyes érintettség ilyen mértékét nem tartja a szavazásból kizáró oknak.

A 3/2006. (I.6.) taggyűlési határozatról megállapította, hogy ez csupán dr. M.K. tag és a társaság között 1998. november 30-án ténylegesen létrejött kölcsönszerződés számviteli kérdéseiről, a kölcsöntartozás kötelezettségek közé sorolásáról döntött, így a Gt.II. 18. § (1) bekezdése alapján a határozathozatalból nem volt kizárt sem a tagi kölcsön nyújtója, sem pedig házastársa M.Z..

Az elsőfokú bíróság a 4/2006. (I. 6.) taggyűlési határozattal kapcsolatban elfogadta az alperes védekezését, azt, hogy a Gt.II. 51. § (4) bekezdése csak a könyvvizsgálat elrendelésével kapcsolatos nemleges társasági határozat esetén teszi kötelezővé a költségek társasági előlegezését, azaz a könyvvizsgálat társaság általi elrendelésekor a társaság legfőbb szerve döntheti el, hogy ki előlegezi meg annak költségeit.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést – elsődlegesen – az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése; - másodlagosan – az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatása és a keresetnek való helytadás iránt.

A felperesek fellebbezésükben a támadott ítélet hatályon kívül helyezését azért kérték, mert az elsőfokú bíróság a Pp. 3. §-a alapján nem adott tájékoztatást a felpereseknek a bizonyítandó tényekről.

A felperesek az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmükben fenntartották és megismételték a támadott taggyűlési határozatok jogsértő voltára a keresetben kifejtetteket. Az elsőfokú eljárásban előadottakon túl kifejtették, hogy a

taggyűlés 1. napirendi pontja tárgyalásról való levétele azért is jogszabálysértő, mert M.K. munkaviszonyban állt és az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 92. §-a szerint a felmondási időnek el kellett telnie a jogviszony megszűntéhez, ezért lemondása nem hatályosulhatott. M.Z. ügyvezetővé választását azért is jogsértőnek állították a felperesek, mert munkaviszony keretében látja el tisztségét, tehát saját maga tekintetében is ő gyakorolja a munkáltatói jogokat. A volt ügyvezetővel szembeni kártérítési igény érvényesítésének napirendi pontja tárgyalásról levételét változatlanul jogsértőnek tartották, felhívták a figyelmet, hogy az ilyen határozathozatal elfogadása esetén a többségi tag minden, a személy érintő kérdést levehet a napirendről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták. Fellebbezési ellenkérelmében fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott védekezését, melyet az elsőfokú bíróság teljes egészében elfogadott. Kifejtette, hogy az alperes ügyvezetője 2005. december 16. napjára hívta össze azt a taggyűlést, melynek napirendjén szerepelt az I.r. felperes kizárására vonatkozó határozathozatal. Erre küldte meg az I.r. felperes azt a válaszelevelet 2005. december 12. napján, melyben bejelentette, hogy üzletrészét 2005. november 30-án elcserélte a II.r. felperessel, ezért nem zárható ki. Rámutatott, hogy a csereszerződés maga tartalmazza azt, hogy az átruházással az üzletrésszel kapcsolatos jogokat már a II.r. felperes gyakorolhatja, ezért alaptalan annak sérelmezése, hogy a 2005. december 30-ra tűzött taggyűlésre az I.r. felperest nem hívták meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéleti rendelkezésével a taggyűlési határozatok végrehajtását felfüggesztő végzését nem „vonta vissza”.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen feltárt tényállás alapján érdemben helytálló jogkövetkeztetésre jutva utasította el a felperesek keresetét.

A felperesek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megismétlésére irányuló fellebbezési kérelmével kapcsolatban az ítélőtábla megállapította, hogy a fellebbezés helytállóan utalt a bíróság – a jogi képviselővel eljáró féllel szemben is fennálló – előzetes tájékoztatási kötelezettségére (Pp. 3. § (3) bek.), amely alapján a bíróságnak a perben a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp. 3. § (2) bek.) az alkalmazásra kerülő anyagi jog szabályainak figyelembevételével konkrétan tájékoztatnia kell a felperest, hogy kereseti tényállításait milyen tényekkel kell bizonyítania, az alperest pedig arról, hogy milyen tények bizonyításával védekezhet a perbeli igény ellen.

A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (Gt.II.) 47. § (1) bekezdése alapján indított társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben az említett tájékoztatási kötelezettségnek a keresetlevélben kötelezően megjelölendő norma-avagy (társasági) szerződéssértő határozatból fakadó tényekre kell kiterjednie, figyelmeztetve a feleket arra is, hogy a bizonyítás indítványozásnak elmulasztása milyen jogkövetkezménnyel jár.

Jelen esetben nem kétséges, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során elmulasztotta a felek előzetes tájékoztatását a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási indítványozása elmulasztásának következményeiről. Azonban ez a mulasztás jelen esetben mégsem tekinthető lényeges eljárási szabálysértésnek, mivel a tájékoztatás elmaradása csupán azzal jár, hogy a bíróság a bizonyításra köteles féllel szemben nem alkalmazhatja azokat a jogkövetkezményeket, amelyeket a törvény a bizonyítás sikertelenségéhez avagy elmulasztásához fűz. Az elsőfokú bíróság pedig a konkrét ügyben nem a keresetben előadott tények bizonyítatlansága, avagy a bizonyítás indítványozásának elmulasztása miatt utasította el a keresetet, hanem azok érdemi, anyagi jogi alaptalansága folytán. A felperes pedig fellebbezésében nem közölt olyan új tényt, illetve új bizonyítékot, melyet az elsőfokú eljárásban – megfelelő előzetes tájékoztatás esetén – előterjesztett volna. (Pp. 235. § (1) bek.)

Másfelől pedig az elsőfokú bíróságnak az eljárás során azokban a jogkérdésekben kellett állást foglalnia, amelyeket a felperesek keresetükben olyanként jelöltek meg, amelyek álláspontjuk szerint a támadott taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére vezetnek. Ezeknek a jogkérdéseknek az elbírálásához viszont további bizonyítási eljárást nem kellett elrendelni, mert a keresetlevéllel és az ellenkérelemmel benyújtott okiratok alapján a tényállás megállapítható volt (Pp. 163. § (1) bek.).

Az ítéletábrá az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata alapján egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, amely szerint a támadott taggyűlési határozatokat meghozó taggyűlés (2006. január 6.) időpontjában már a II.r. felperest kellett a társaság tagjának tekinteni és a taggyűlés összehívásakor a taggyűlésre meghívni. (Gt.II. 153. § (2) bek.) Ugyanis az elsőfokú bíróság a Gt.II. 138. § (1)-(3) bekezdései alapján helyesen mutatott rá arra, hogy a korlátolt felelősségű társaság üzletrészének átruházása esetén az átruházónak a tagsági jogviszonyból eredő jogai és kötelezettségei az üzletrész megszerzőjére szállnak át, és az üzletrész átruházása a társasági szerződés módosítását nem igényli. A tulajdonosváltást és annak időpontját a tagjegyzékbe való bejegyzés végett az üzletrész megszerzője köteles bejelenteni a társaságnak a törvényben meghatározott alakban és tartalommal. Az üzletrész átruházás folytán bekövetkezett tagváltás pedig az említett törvényi rendelkezések szerinti módon történt bejelentésétől a társasággal szemben azonnal hatályos és az üzletrész új tulajdonosa a tagsági jogviszonyból eredő jogosultságait gyakorolhatja a cégjegyzékbe való bejegyzéstől függetlenül (EBH 2004/1145., BH 2005/155.). Az üzletrész megszerzőjére átszálló tagsági jogok lényege a Gt.II. 150-154. §-ai szerint a taggyűlésen való részvétel, a szavazás, a napirendre vonatkozó javaslattétel és a nyereségből részesedés joga. (Fővárosi Ítéletábrá 9.Pf.20.150/2004/3.szám)

A konkrét ügyben a felperesek között a 2005. november 30. napján megkötött csereszerződés a szerződéskötés napjához kötötte az átruházott üzletrészhez fűződő jogok és kötelezettségek átszállásának időpontját, míg a II.r. felperes – jogi képviselője útján – a 2005. december 12. napján kelt és az ügyvezetőhöz december 14-én megérkezett okiratban jelentette be az üzletrészt megszerzését. Ezért a II.r. felperes – a tagváltás cégjegyzékbe való bejegyzésétől függetlenül – gyakorolhatta az

üzletrészhez kapcsolódó tagsági jogokat és az ügyvezető meghívója alapján részt vehetett a 2006. január 6. napján megtartott taggyűlésen.

A Gt.II. 47. § (1) bekezdése alapján a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát a gazdasági társaság tagja kérheti a bíróságtól, ezen törvényhely szerint tehát a tagokat illeti meg a keresetindítási (kereshetőségi) jog. Az említettekben – a felperesek között átruházott üzletrésszel kapcsolatban – a 2006. január 6. napján megtartott taggyűlés időpontjában a II.r. felperest illették meg a tagsági jogok, így a taggyűlésen hozott határozatok felülvizsgálata iránti keresetindítási jog is.

Ezért az elsőfokú bíróság – érdemben – helyesen jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy az I.r. felperes a Gt.II. 47. § (1) bekezdése alapján nem volt jogosult a kereset benyújtására, viszont az elsőfokú bíróság tévedett, amikor – az ellenkérelemben foglaltakkal egyezően – ezt a megállapítását arra alapozta, hogy az I.r. felperes „perbeli jogképességgel” nem rendelkezett. A Pp. 48. §-a szerint ugyanis a perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek. A Pp. 48. §-ában szabályozott perbeli jogképesség nyilván nem azonos a perindítási jogosultsággal, az ügynevezett aktív perbeli legitimációval vagy kereshetőségi joggal. Az I.r. felperes – mint a cégjegyzékbe bejegyzett jogi személy – természetesen jogképes (Ptk. 28. § (4) bek.), viszont a Gt.II. 47. § (1) bekezdése alapján kereshetőségi jog mégsem illette meg. A perbeli jogképesség hiánya a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását (Pp. 130. § (1) bekezdés e.) pont), illetve a per megszüntetését (Pp. 157. § a.) pont) vonja maga után, míg a kereshetőségi jog fennállta – fő szabályként – anyagi jogi kérdés, melyet a bíróságnak érdemben, és ítélettel kell elbírálnia. Az említett anyagi jogi kérdés a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, azaz: a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. (EBH 2005/1227.) Jelen esetben az I.r. felperes a támadott taggyűlési határozatok meghozatalakor, illetve a keresetlevél benyújtásakor már nem gyakorolhatta az átruházott üzletrészével kapcsolatos tagsági jogokat, így nem fűződött az anyagi jog által védett érdeke a taggyűlési határozatok felülvizsgálatához és hatályon kívül helyezéséhez, márpedig keresetet a Gt.II. 47. § (1) bekezdése alapján is csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő (Pp. 3. § (1) bek.).

A fentiekben túl csupán megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperesek keresetükben és fellebbezésükben iratellenesen állítják, hogy az ügyvezető a 2006. január 6. napjára összehívott taggyűlésre az I.r. felperest nem hívta meg, mivel az alperes ellenkérelméhez mellékelte az I.r. felperesnek megküldött 2005. december 12. napján kelt meghívót is.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy dr. M.K. ügyvezető taggyűlésen történő lemondásával tisztsége – a taggyűlés napján – megszűnt, figyelemmel arra, hogy a taggyűlésen a társaság újabb ügyvezetőt választott, így a tisztség további 60 napig történő ellátása fel sem merülhetett (Gt.II. 30. § (1) bekezdés d.) pont, (2) bek.). A felperesek pedig tévednek abban, hogy a társaságnak az ügyvezetői lemondást el kellett volna fogadnia, mivel az ügyvezetői

tisztségről lemondás egyoldalú címzett jognyilatkozat, amely a másik fél (a társaság) tudomásszerzésével válik hatályossá. (EBH 2002/660., Fővárosi Ítéltábla 16.Cgf.43.880/2004/2.szám) Ugyan a perben az alperes védekezésével szemben nem nyert igazolást az, hogy a lemondott ügyvezető munkaviszonyban látta volna el a tisztségét, azonban – a munkaviszonyhoz kapcsolódó – felmondási idő (Mt. 92. §) lejártának hiánya nem érinti az ügyvezető társaságban betöltött tisztségének megszűnését, amely jelen esetben a lemondás közzétételével megtörtént.

Alapítván a fellebbezés arra nézve is, hogy az 1/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat alapján az újonnan megválasztott ügyvezető jogviszonyának kezdő ideje ne lenne meghatározható, ez ugyanis megegyezik a határozathozatal valamint M.Z. ügyvezető tisztséget elfogadó (Gt.II. 24. § (2) bek.) nyilatkozatának napjával.

Azon okból sem jogsértő az 1/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat, mert az újonnan megválasztott ügyvezető munkaviszony keretében látja el tisztségét. A Gt.II. hatálya alá tartozó korlátolt felelősségű társaságnál ugyanis az ügyvezető munkaviszony keretében is elláthatja tisztségét, a munkaviszony létesítése csak akkor ütközik korlátba, amennyiben a munkáltató és a munkavállaló személye nem különül el, így: a munkáltatói jogkör gyakorlója és a munkavállaló személye egybeesik. (3/2003. Polgári Jogegységi Határozat) A Gt.II. 28. § (1) bekezdése szerint azonban a munkáltatói jogok gyakorlását illetően a társasági szerződés eltérően és úgy is rendelkezhet, hogy azt nem a vezető tisztségviselő gyakorolja. Ezen törvényhely alapján tartalmazza azt az alperes 2004. március 22. napján módosított és egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződése 12/e. pontja, hogy a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik az ügyvezető tekintetében a munkáltatói jogok gyakorlása. Így a fellebbezés iratellenes abban a vonatkozásban is, hogy az újonnan megválasztott ügyvezető saját munkaviszonya tekintetében maga gyakorolná a munkáltatói jogokat.

A Gt.II. 18. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a társaság legfőbb szerve határozata meghozatalánál nem szavazhat az a tag (részvényes), akit a határozat kötelezettség vagy felelősség alól mentesít, illetve a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, továbbá az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, vagy aki ellen pert kell indítani.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy – az említett törvényhelyhez kialakított bírói gyakorlat – nem tartja kizártnak a tag ügyvezető szavazatát az ügyvezető megválasztásáról és díjazásának megállapításáról szóló határozathozatalnál (pl.: Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.275/2004/3.szám, Pécsi Ítéltábla Cgf.V.30.320/2003/2.szám), mivel ezeknél a döntéseknél a tag közvetlen előnyben részesítéséről nincsen szó. Ebből fakadóan az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az ügyvezetővé választott tag házastársa – dr. M.K. – szavazata sem volt kizárt az ügyvezető választására és díjazásának megállapítására vonatkozó határozathozatalnál.

A Gt.II. 18. § (5) bekezdése alapján kizárt a tag szavazata abban az esetben is, amennyiben a tagot a határozat - közvetlenül és a határozat meghozatalával

egyidejűleg - kötelezettség vagy felelősség alól mentesíti, illetve másfajta előnyben részesíti.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a 3/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat folytán ilyen említett előny nem áll elő a tagi kölcsönt nyújtó M.K-nál, mivel a társaság kötelezettségét nem a taggyűlési határozat, hanem – a társaság korabeli ügyvezetője által is aláírt – iratoknál elfekvő 1998. november 30. napján kelt kölcsönszerződés keletkeztette. Az ügyvezetővel szembeni kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó napirendi pont (Gt.II. 150. § (2) bekezdés k.) pont) határozathozatalról való levétele pedig nem mentesítette a volt ügyvezetőt – az esetleges – kártérítési felelősség alól, a kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó taggyűlési határozat nem perelőfeltétel az ügyvezetővel szemben indítandó kártérítési perben, illetve a kisebbségben maradt tagok a Gt.II. 51. § (5) bekezdése alapján az ügyvezető kártérítési felelősségét megállapító pert megindíthatják, és jelen esetben meg is indították. Így ez utóbbi kérdésben sem volt kizárt a volt ügyvezető-tag szavazata a határozatnál.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben is, hogy a Gt.II. 51. § (4) bekezdése nem zárja ki, hogy könyvvizsgálatra irányuló tagi indítvány taggyűlési elfogadása esetén a taggyűlés a költségek előlegezésére az indítványozót kötelezze. Az említett törvényhely csak arra az esetre írja elő a társaság előlegezési kötelezettségét, amennyiben a társaság elvetette a könyvvizsgálatra vonatkozó indítványt, avagy mellőzte a határozathozatalt. Kogens jogszabályi rendelkezés hiányában ezért a 4/2006. (I. 6.) taggyűlési határozat törvénysértés nélkül kötelezte az indítványozót a költségek előlegezésére (Gt.II. 9. § (1) bek.).

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét – a fenti indokolásbeli kiegészítéssel – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.